

**UCHWAŁA NR XLI/514/22
RADY MIEJSKIEJ ORZESZE**

z dnia 17 marca 2022 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022r. poz.559), w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022r. poz.329)

Rada Miejska w Orzeszu uchwała, co następuje

§ 1. 1. Rada Miejska w Orzeszu postanawia o przekazaniu skargi Pana R.R. z dnia 7 lutego 2022r. wraz z odpowiedzią na skargę w przedmiocie bezczynności Burmistrza Miasta Orzesze w realizacji prawomocnej Decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z dnia 21 października 2021r. nr GL.ZPU.1.534.3.10.2020.Aka.

2. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Orzesze.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

mgr inż. Jan Mach

Załącznik do uchwały Nr XLI/514/22
Rady Miejskiej Orzesze
z dnia 17 marca 2022 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-100 Gliwice**

Odpowiedź Burmistrza Miasta Orzesze na skargę Pana R.R z dnia 26 marca 2021r.

Skarżący:

Pan R.R

ul.....

43-180 Orzesze

Organ:

Rada Miejska w Orzeszu

ul. Św. Wawrzyńca 21

43-180 Orzesze

Odpowiedź Burmistrza Miasta Orzesze na skargę Pana R.R z dnia 26 marca 2021r.

Działając w trybie art.54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U z 2019r. poz.2325 z późn. zm.), w imieniu Rady Miejskiej w Orzeszu, przekazuję skargę Pana R.R. z dnia 07 luty 2022r., doręczoną w dniu 18 luty 2022r., na bezczynność Burmistrza Miasta Orzesze w kwestii realizacji prawomocnej Decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z dnia 21 października 2021r. nr GL.ZPU.1.534.3.10.2020.Aka, wraz z odpowiedzią na skargę.

Jednocześnie, nie uznając zarzutów zawartych w skardze, wnoszę o jej oddalenie w całości.

W związku ze skargą złożoną przez Pana R.R. wyjaśnić należy, że Burmistrz Miasta Orzesze nie prowadził żadnych postępowań z zakresie wskazanym przez wnioskującego. Ze względu na wielowątkowy charakter sprawy oraz w celu wyeliminowania jakiegokolwiek stronniczości ze strony tut. Urzędu Miasta wszystkie sprawy związane z kwestiami podnoszonymi przez Pana R.R. trafiły do organów niezależnych od Burmistrza Miasta Orzesze w celu rozpatrzenia i załatwienia sformułowanych wniosków:

1. postępowanie prowadzone przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z zakresu art. 26 ustawy z dnia z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

2. Nie funkcjonująca już Straż Miejska w Orzeszu zawnioskowała do Powiatowego Komendanta Policji w Mikołowie o wszczęcie postępowania w trybie art.478 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz.U. z 2018r. poz. 2268 z późniejszymi zmianami).

3. Wójt Gminy Wyry, który działał zgodnie z zakresem art. 234 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne tj. w sprawie nakazania właścicielowi gruntu przywrócenia stanu poprzedniego lub wykonania urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności.

4. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach w sprawie nienależytego utrzymywania urządzenia wodnego, którego następstwem jest szkodliwe oddziaływanie tego urządzenia na grunty, „t.j. zasypania gliną działek położonych w Orzeszu–Zawadzie przy ul. Wiejskiej”.

Ad.1.

W związku ze skargą mieszkańca Orzesza na składowanie odpadów w miejscu nie przeznaczonym do ich składowania lub magazynowania na nieruchomościach nr 127/4 oraz 128/4 położonych w Orzeszu–Zawadzie przy ul. Wiejskiej, stanowiących własność Gminy Orzesze,

Burmistrz Miasta Orzesze zawniósł o podjęcie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach postępowania z zakresu art. 26 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach przychylił się do wniosku Burmistrza Miasta Orzesze i wszczął postępowanie w przedmiotowej sprawie zgodnie z ustawą o odpadach. Organ prowadzący postępowanie zakończył je i wydał decyzję nakazującą usunięcie odpadów z miejsca do tego nieprzeznaczonego, tj. z terenu działek o nr 127/4 i 128/4 położonych w Orzeszu przy ul. Wiejskiej, które stanowią własność Gminy Orzesze. Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożył uznany za organ posiadacz odpadów (osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą). Burmistrz Miasta Orzesze do dnia podjęcia niniejszej uchwały nie otrzymał informacji dotyczących rozpatrzenia odwołania oraz o uchyleniu bądź umorzeniu postępowania.

Ad.2.

Straż Miejska w Orzeszu zawniósł do Powiatowego Komendanta Policji w Mikołowie o wszczęcie postępowania w trybie art. 478 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz.U. z 2018r. poz.2268 z późniejszymi zmianami). Powyższa sprawa została w dniu 14.11.2019 r. zwrócona przez Komendę Powiatową Policji w Mikołowie do Straży Miejskiej w Orzeszu celem jej rozpatrzenia. Jednakże ze względu na chęć pozostania bezstronnym Burmistrz Miasta Orzesze wniosł o ponowne zajęcie się sprawą przez Komendę Powiatową Policji w Mikołowie lub wyznaczenie przez Wojewódzkiego Komendanta Policji innej jednostki do prowadzenia przedmiotowej sprawy z uwagi iż skarżący jest osobą zatrudnioną w KPP Mikołów. W związku z powyższym postanowieniem z dnia 15.01.2020 r. Komendant Wojewódzki Policji wyłączył Komendanta Powiatowego w Mikołowie od prowadzenia czynności wyjaśniających oraz wskazał do dalszego procedowania Komendanta Miejskiego Policji w Żorach. W następstwie powyższego Pracownicy Urzędu Miejskiego w Orzeszu uczestniczyli jako świadkowie w rozprawach sądowych przeciwko skarżącemu, jednakże do tej pory do tut. Urzędu Miasta nie wpłynęła oficjalna informacja o rozstrzygnięciu sprawy.

Ad 3.

Burmistrz Miasta Orzesza w przedmiocie dotyczącym zasypania gliną działek nr 127/4 i 128/4, w tym odpływu z drenów i w ten sposób dokonując zmiany stosunków wodnych zwrócił się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie go od przeprowadzenia postępowania z zakresu Prawa wodnego oraz wydania decyzji w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach do przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie został wyznaczony Wójt Gminy Wyry. W zakresie powyższego postępowania Wójt Gminy Wyry zlecił wykonanie opinii biegłego dotyczącą zmiany stanu wody na gruncie stanowiącym działki oznaczone nr ew. 127/4 i 128/4 (nieruchomości Gminy Orzesze) ze szkodą na grunty sąsiednie stanowiącym działki oznaczone nr ew. 386/2 oraz 243/2 (nieruchomości skarżącego) położone w Orzeszu przy ul. Wiejskiej. W dniu 30 lipca 2021r. Wójt Gminy Wyry wydał decyzję o treści sentencji: „postanawiam odmówić nakazania Gminie Orzesze wykonania urządzeń zapobiegających szkodom lub przywrócenia stanu poprzedniego na nieruchomościach nr 127/4 i 128/4, będących własnością Gminy Orzesze położonych w Orzeszu przy ul. Wiejskiej, nr księgi wieczystej: KA1M/00077582/7”. W dniu 9 sierpnia 2021r. skarżący wniósł odwołanie od powyższej decyzji Wójta Gminy Wyry. Po rozpatrzeniu odwołania skarżącego oraz analizie przesłanych dokumentów zebranych w toku postępowania organu prowadzącego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w dniu 11.02.2022r. orzekło utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję Wójta Gminy Wyry z dnia 30 lipca 2021r.

Ad 4.

Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach w sprawie nienależytego utrzymywania urządzenia wodnego, którego następstwem jest szkodliwe oddziaływanie tego urządzenia na grunty, „t.j. zasypania gliną działek położonych w Orzeszu–Zawadzie przy ul. Wiejskiej”, wydał decyzję z dnia 19 grudnia 2019r. nr GL.ZPU.1.516.2.2.2019.Aka, od której skuteczne odwołanie w dniu 07.01.2020r. złożył Burmistrz Miasta Orzesze. Burmistrz Miasta Orzesze w uzasadnieniu odwołania wskazał między innymi, że w toku pierwszego postępowania Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach orzekając o nałożeniu na właściciela gruntu, tj. Miasto Orzesze, obowiązek likwidacji szkód powstałych w urządzeniu wodnym, tj. rowu uchodzącego (ułożonego prostopadle) do rowu głównego (zbieracza), poprzez jego udroźnienie oraz udroźnienie ujścia

drenów z działki nr 386/2 (obręb Zawada), zlokalizowanych na działkach o nr ewidencyjnych 127/4 i 128/4, przy ul. Wiejskiej w Orzeszu-Zawadzie, orzekał w oparciu o błędne ustalenia oraz niekompletny materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie, przez co organ wydający przedmiotową decyzję zaniechał wyczerpującego ustalenia i wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, w szczególności nie zebranie wystarczającego materiału dowodowego wskazującego na istnienie przedmiotowego rowu, a opieranie się jedynie na zeznaniach oraz informacjach jednej ze stron postępowania. Organ nie dokonał szczegółowej analizy dokumentów w postaci map ani dokumentów geodezyjnych sprzed okresu, w którym nastąpiło nawiezenie ziemi t.j. przed dniem 04.07.2018r. Podstawowym obowiązkiem organu prowadzącego sprawę było nie tylko ustalenie, czy rów faktycznie istniał na nieruchomości o numerze 127/4, ale również jakie było jego przeznaczenie. Ponadto należy podkreślić, że teren nieruchomości działki: 127/4 oraz 128/4, na wniosek skarżącego został wykupiony przez Gminę Orzesze w dniu 03.08.2015r., zgodnie z Aktem Notarialnym nr Rep. A 1301/2015 z dnia 03.08.2015r. jako umowa sprzedaży działek nr 127/4 i 128/4 przez Pana R.R. na rzecz Gminy Orzesze. Jednym z załączników jakim jest operat szacunkowy wykonany na potrzeby zakupu przez Gminę Orzesze przedmiotowych nieruchomości, w którym jasno został sprecyzowany stan zagospodarowania przedmiotowych nieruchomości. Przedmiotowy operat jasno stwierdza, że jedynymi znajdującymi się na przedmiotowym terenie rowami melioracyjnymi jest działka o nr geodezyjnym 71 oraz działka granicząca z omawianymi nieruchomościami od wschodu czyli działka o numerze geodezyjnym 70. Stosownie do postanowień art.16 pkt 65 lit.a ustawy prawo wodne ilekroć w ustawie jest mowa o urządzeniach wodnych - rozumie się przez to urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów, w tym (...) rowy. Po myśli definicji legalnej rowu - art.16 pkt 47 ustawy prawo wodne - pod pojęciem rozumie się sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna mniejszej niż 1,5 m przy ujściu. Z powołanych przepisów wynika, po pierwsze, że zaliczenie określonego, liniowego zagłębienia w ziemi do kategorii "rowy" wymaga ustalenia, że ma ono charakter sztuczny, odprowadza wodę w sposób ciągły lub okresowy i że posiada szerokość dna nie mniejszą niż 1,5 przy ujściu. Aby taki rów sklasyfikować jako urządzenie wodne, niezbędne jest wykazanie, że służy on do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów. Nic z powyższego nie zostało przez organ należycie ustalone. Organ założył, że każdy rów jest urządzeniem wodnym, co pozostaje w opozycji do jednoznacznej treści definicji ustawowej urządzenia wodnego. Organ nie zbadał wreszcie, czy omawiany rów osiągał atrybut minimalny 1,5 m szerokości dna przy ujściu, co można było zrealizować - przy hipotetycznym założeniu, że ów rów faktycznie istniał - poprzez dostępny powszechnie zasób map z geoportalu bądź dostępnych dokumentacji fotograficznych, chociażby załączonych do operatu szacunkowego, który znajduje się w zasobach Urzędu Miejskiego w Orzeszu. W ocenie Burmistrza Miasta Orzesze organ wydający przedmiotową decyzję niedokładnie ustalił stan faktyczny w sprawie oraz błędnie ocenił zebrany materiał dowodowy, wyciągając przedwczesne wnioski. Przede wszystkim organ nie ustalił czy faktycznie na nieruchomości skarżącego znajdują się dreny. Uwzględniając treść normy z art.191 ustawy prawo wodne rolą organu prowadzącego postępowanie wyjaśniające w przedmiotowej sprawie było zatem ustalenie jakie urządzenie melioracyjne znajduje się na wskazanych we wniosku działkach, jaki jest ich stan i czy czynności na nich wykonane oddziałują niekorzystnie na stan gruntów i wód. Z samego charakteru postępowania prowadzonego w oparciu o art. 191 ustawy prawo wodne wynika zatem, że organ w oparciu o dostępną dokumentację miał obowiązek ustalić stan prawny stosunków wodnych obowiązujących na danym obszarze. Następnie w przypadku ustalenia, że jest to urządzenie melioracyjne, a tego nie uczyniono, ustalić czy stosunki te są zachowane poprzez należyty stan znajdujących się na wskazanych gruntach urządzeń melioracyjnych. W przedmiotowej sprawie wskazane obowiązki nie zostały prawidłowo zrealizowane, co skutkowało wydaniem decyzji merytorycznej pomimo nie ustalenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych. Ponadto Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach nie ustalił w jaki sposób rów wskazywany przez wnioskodawcę przechodzi przez nieruchomości o nr geod. 127/4 oraz 128/4, które dodatkowo rozdzielone są rowem melioracyjnym o nr geod. 71. Organ Odwoławczy uznając uzasadnienie Burmistrza Miasta Orzesze, uchylił jak wcześniej wspomniano decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia Dyrektorowi Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach.

Po przeprowadzeniu ponownego postępowania Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach ponownie wydał decyzję nakazującą obowiązek likwidacji szkód poprzez udrożnienie

ujścia drenów w terminie do dnia 30 czerwca 2021r. W dniu 21 czerwca 2021 r. Burmistrz Miasta Orzesze wystąpił do Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach z wnioskiem o wznowienie na podstawie art. 145 § 1 Kodeks postępowania administracyjnego przedmiotowego postępowania i ponowne rozpatrzenie sprawy w oparciu o poszerzony materiał dowodowy. Burmistrz Miasta Orzesze wnioskując o wznowienie postępowania wskazał przesłanki, które wynikły w postępowaniu prowadzonym przez Wójta Gminy Wyry z zakresu art.234 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne tj. nakazania właścicielowi gruntu przywrócenia stanu poprzedniego lub wykonania urządzeń zapobiegających szkodom. W zakresie powyższego postępowania Wójt Gminy Wyry zlecił wykonanie opinii biegłego dotyczącą zmiany stanu wody na gruncie stanowiące działki oznaczone nr ew. 127/4 i 128/4 ze szkodą na grunty sąsiednie stanowiące działki oznaczone nr ew. 386/2 oraz 243/2 położone w Orzeszu przy ul.Wiejskiej.

Autor opracowania jako uprawniony hydrolog nr upr. V-1407 stwierdza cyt.: „*W odniesieniu do map archiwalnych zamieszczonych w załączniku 2 należy stwierdzić, że na ortofotomapach z 2009r., 2010r. i 2012r. brak jest informacji o wylocie z drenażu działek ewid. nr 243/2 i 386/2. Wylot istniejącego, nie zniszczonego drenażu jest bardzo dokładnie widoczny na archiwalnych ortofotomapach, natomiast wylot z drenażu po działkach ewid. nr 243/2 i 386/2 pojawia się dopiero w marcu 2017r. co ważne, na tej ortofotomapie można dostrzec prace ziemne prowadzone na działkach ewid. nr 243/2 i 387/2. Nie jest dokładnie znany charakter tych prac jednakże znamienite jest ujawnienie na ortofotomapie rury drenarskiej. Rura ta wygląda jakby była przygotowana do położenia w wykonanym wykopie. Biorąc więc pod uwagę obraz z serwisu Google Earth (fot.1-2) oraz z ortofotomapy z systemu gis powiatu mikołowskiego należy poddać w wątpliwość, czy istotnie naruszony w trakcie prac w 2018r. drenaż funkcjonował na omawianym terenie od czasów poprzedzających budowę budynku mieszkalnego na działce ewid. nr 386/2 (stwierdzenie Skarżącego), czy został ułożony w 2017r., jak pokazuje to fot.7 w załączniku 2.*” Powyższe jednoznacznie wskazuje iż Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach orzekając o nałożeniu na właściciela gruntu, tj. Miasto Orzesze, obowiązek likwidacji szkód powstałych w urządzeniu wodnym, tj. rowu uchodzącego (ułożonego prostopadłe) do rowu głównego (zbieracza), poprzez jego udroźnienie oraz udroźnienie ujścia drenów z działki nr 386/2 (obręb Zawada), zlokalizowanych na działkach o nr ewidencyjnych 127/4 i 128/4, przy ul.Wiejskiej w Orzeszu–Zawadzie, orzekał w oparciu o błędne ustalenia oraz niekompletny materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie. Burmistrz Miasta Orzesze informował organ wydający przedmiotową decyzję o konieczności ustalenia i wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, w szczególności zebranie materiału dowodowego wskazującego na istnienie przedmiotowego rowu, i nie opieranie się jedynie na zeznaniach oraz informacjach jednej ze stron postępowania. Organ nie dokonał szczegółowej analizy dokumentów w postaci map ani dokumentów geodezyjnych sprzed okresu, w którym nastąpiło nawiezenie ziemi t.j. przed dniem 04.07.2018r. Podstawowym obowiązkiem organu prowadzącego sprawę było nie tylko ustalenie, czy rów faktycznie istniał na nieruchomości o numerze 127/4, ale również jakie było jego przeznaczenie. Ponadto należy podkreślić, że teren nieruchomości działki: 127/4 oraz 128/4, na wniosek skarżącego został wykupiony przez Gminę Orzesze w dniu 03.08.2015r., zgodnie z Aktem Notarialnym nr Rep. A 1301/2015 z dnia 03.08.2015r. jako umowa sprzedaży działek nr 127/4 i 128/4 przez Pana R.R. na rzecz Gminy Orzesze. Jednym z załączników jakim jest operat szacunkowy wykonany na potrzeby zakupu przez Gminę Orzesze przedmiotowych nieruchomości, w którym jasno został sprecyzowany stan zagospodarowania przedmiotowych nieruchomości. Przedmiotowy operat jasno stwierdza, że jedynymi znajdującymi się na przedmiotowym terenie rowami melioracyjnymi jest działka o nr geodezyjnym 71 oraz działka granicząca z omawianymi nieruchomościami od wschodu czyli działka o numerze geodezyjnym 70. Stosownie do postanowień art.16 pkt 65 lit.a ustawy prawo wodne ilekroć w ustawie jest mowa o urządzeniach wodnych - rozumie się przez to urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów, w tym (...) rowy. Po myśli definicji legalnej rowu - art.16 pkt 47 ustawy prawo wodne - pod pojęciem rozumie się sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna mniejszej niż 1,5 m przy ujściu. Z powołanych przepisów wynika, po pierwsze, że zaliczenie określonego, liniowego zagłębienia w ziemi do kategorii "rowy" wymaga ustalenia, że ma ono charakter sztuczny, odprowadza wodę w sposób ciągły lub okresowy i że posiada szerokość dna nie mniejszą niż 1,5 przy ujściu. Aby taki rów sklasyfikować jako urządzenie wodne, niezbędne jest wykazanie, że służy on do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów. Nic z powyższego nie zostało przez organ

należycie ustalone. Organ założył, że każdy rów jest urządzeniem wodnym, co pozostaje w opozycji do jednoznacznej treści definicji ustawowej urządzenia wodnego. Organ nie zbadał wreszcie, czy omawiany rów osiągał atrybut minimalny 1,5 m szerokości dna przy ujściu, co można było zrealizować - przy hipotetycznym założeniu, że ów rów faktycznie istniał - poprzez dostępny powszechnie zasób map z geoportalu bądź dostępnych dokumentacji fotograficznych, chociażby załączonych do operatu szacunkowego, który znajduje się w zasobach Urzędu Miejskiego w Orzeszu. Powyższe fakty były znane Dyrektorowi Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gliwicach chociażby poprzez pisma kierowane przez Burmistrza Miasta Orzesze. Ponadto opinia biegłego potwierdza przypuszczenia Burmistrza Miasta Orzesze w przedmiotowej sprawie cyt.: „Być może drenaż de facto został ułożony właśnie dopiero w 2017r. i dlatego w akcie notarialnym sprzedaży na rzecz Miasta Orzesze działek ewid. nr 127/4 i 128/4 brak jest informacji o znajdującym się na działce ewid. nr 127/4 wylocie z drenażu?”.

W związku z powyższym Dyrektor Zarządu Zlewni w Gliwicach odmówił uchylecia decyzji ostatecznej z dnia 17 marca 2021r. Pismem z dnia 11 stycznia 2022r. Burmistrz Miasta Orzesze poinformował powyższy organ, że niezależnie od wniosku o podjęcie zakończonego postępowania z dnia 21 czerwca 2021r., do dnia 30 czerwca 2021r. udroźniono przedmiotowy „rów” oraz udroźniono ujścia drenów z działki nr 386/2 na działkach nr 127/4 i 128/4 przy ul. Wiejskiej w Orzeszu-Zawadzie, własności Gminy Orzesze, realizując tym samym obowiązek nałożony ww. decyzją oraz narzuconym terminem. W dniu 25 lutego 2022 r. pracownicy Urzędu Miasta Orzesze zapoznali się w siedzibie Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach z aktami sprawy zebranymi w związku z powyższą sprawą i na potwierdzenie faktu wywiązania się z obowiązku nałożonego na Burmistrza Miasta Orzesze jest właśnie pismo Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach skierowane do Rzecznika Praw Obywatelskich, w którym opisuje cyt.: „Ze względu na telefoniczną interwencję T.R. Zarząd Zlewni w Gliwicach pismem z dnia 22 grudnia 2021r. o sygn. GL.ZPU.1.534.3.11.2020.AKa wezwał Burmistrza Miasta Orzesze do wykonania obowiązku podtrzymanego decyzją o sygn. GL.ZPU.1.534.3.10.2020.Aka z dnia 21 października 2021r. W odpowiedzi na wystosowany monit Burmistrz Miasta Orzesze pismem o sygn. ROŚiRL.6324.60.2018 z dnia 11 stycznia 2022r. poinformował o wykonaniu obowiązku nałożonego wyżej wymienioną decyzją. W opinii organu na tym przedmiotowa sprawa została zakończona.” Ponadto w aktach sprawy prowadzonej przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach znajduje się pismo Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Katowicach, w którym to odpowiada również Rzecznikowi Praw Obywatelskich, że cyt.: „Reasumując, w ocenie WIOŚ skargi kierowane przez Pana R.R. są bezzasadne, ponieważ zasypany gliną dren nie odprowadzał z jego posesji wód opadowych i roztopowych, lecz ścieki bytowe z szamba. Dodatkowo wskazany dren został odkopany na zlecenie Burmistrza Orzesza, w związku ze skargami Pana R.R.”.

W związku z powyższym nie uznaję zarzutów zawartych w skardze, wnoszę o jej oddalenie w całości.